

119. Lov om begrænsning af danske rederes adgang til at afgive oplysninger til udenlandske myndigheder. (Handelsminister *Tyge Dahlgaard*). [A. sp. 2725. C. sp. 817].

Skriftlig fremsættelse ¹⁵/₃ (F. sp. 2702). 1. beh. ³/₆ (F. sp. 3910). Partiernes ordførere: Jørgen Peder Hansen, Jens Peter Jensen, Knud Thomsen, Vivike, A. C. Normann og Antonsen. Henvist til samme udvalg som lov om foranstaltninger mod forskelsbehandling inden for international skibsfart. Betænkning (B. sp. 1411) afgivet ²⁴/₅. 2. beh. ³¹/₅ (F. sp. 4875). 3. beh. ²/₆ (F. sp. 5253). *Loven stadfæstet 8. juni 1967*. (Lovt. nr. 254).

Loven har følgende indhold:

„§ 1. Handelsministeren kan forbyde redere for danske skibe her eller i udlandet at efterkomme krav fra udenlandske myndigheder om oplysninger om rederiets forretningsmæssige forhold, herunder krav om udlevering af dokumenter, der indeholder sådanne oplysninger.

§ 2. Overtrædelse af forbud i henhold til § 1 straffes med bøde.

Er overtrædelsen begået af et aktieselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.”

Om lovforslaget, hvis baggrund for en stor dels vedkommende var den samme som for den nærmest foregående omtalte sags vedkommende, og som ligesom den var blevet forhandlet på såvel internationalt som internordisk plan, oplyste ministeren ved fremsættelsen følgende:

„Med hensyn til lovforslaget om begrænsning af danske rederes adgang til at afgive oplysninger til udenlandske myndigheder drejer det sig om restriktioner, der på en anden måde griber forstyrrende ind i den frie skibsfart, navnlig ved at der som et led i forsøg på at gennemføre en regulering af international skibsfart, der i første række berører linierederiernes virksomhed, stilles vidtgående krav om udlevering af dokumenter vedrørende forretningsmæssige forhold eller afgivelse af oplysninger om sådanne forhold, selv om de pågældende dokumenter eller de personer, der kan give sådanne oplysninger, befinder sig uden for vedkommende stats jurisdiktion.

Det er den almindelige opfattelse i de vestlige skibsfartslande, at kontrolforanstaltninger af denne art ikke udelukkende kan betragtes som et mellemværende mellem vedkommende fremmede stat og de pågældende rederier, men tillige må ses som et problem mellem den fremmede stat og rederiernes hjemland.